

— Царю, честити, осъдениятъ говорѣше противъ васъ; той ви обвиняваше въ несправедливостъ и жестокость . . . Той не искаше отъ васъ милостъ! . . .

— Мълчи, завистливий човѣче! — извикалъ царътъ. Вместо да се радвашъ, че му дарихъ живота, ти идешъ да го обвинявашъ. Тебъ ти е драго да го видишъ подъ ножа на палача. . .

Слѣдъ тѣзи думи царътъ се обѣрналъ къмъ стражата си и казалъ: „Вземѣте този завистникъ и го хвърлете въ тѣмницата“!

Ф л а м и н г о.

 Фламингото е покрито съ бѣла мека перо-
шина, прошарена съ нѣженъ розовъ цвѣтъ. Горната частъ на крилетъ е ясно-червена, а въ краищата имъ има черни петна. Очите му сѫ желти и около тѣхъ има червено колелце. Клюнътъ е изкривенъ и при основата е червенъ, а на върха — черъ. Краката му сѫ червени, дълги и покрити съ розови ципи. Фламингото достига на височина отъ 120—130 с. м. Мужките сѫ по-високи отъ женските.

Фламингите живѣятъ най-много около Средиземно море на голѣми стада. Понѣкога се събиратъ съ хиляди и отдалечъ изглеждатъ като наредени войници.

Ето какъ описва такава гледка единъ пътешественикъ:

„Рано сутринята азъ се бѣхъ изкачилъ на едно високо място — далече отъ блатото. Въ не-